

Arrest

nr. 300 836 van 30 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 september 2023.

Gelet op de beschikking van 21 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Verzoeker wist het niet aannemelijk te maken dat hij actueel, meer dan elf jaar na zijn vertrek uit Angola, gezocht wordt door de Angolese autoriteiten. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 283.653 van 19 januari 2023.

In het kader van zijn huidig verzoek blijft verzoeker vasthouden aan zijn oorspronkelijke verklaringen die hij in het kader van zijn vorig verzoek heeft uiteengezet. Hij verklaart dat hij getuige was van de ontvoering van C.W.D.C., lid van het politiek bureau van de regeringspartij MPLA (Movimento Popular de Libertação de Angola) en dat hij om deze reden door de Angolese autoriteiten gezocht wordt. Ter staving van zijn huidig verzoek legt hij de overlijdensakte van C.W.D.C. neer.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) zijn vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd afgesloten wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 283.653 van 19 januari 2023;

(ii) het gegeven dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek vasthoudt aan zijn eerder aangehaalde motieven niet van dien aard is om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen.

(iii) verzoeker er niet in geslaagd is om aan te tonen dat hij meer dan elf jaar na zijn vertrek uit Angola nog steeds door de Angolese autoriteiten wordt gezocht;

(iv) het voorgelegde document, namelijk de overlijdensakte van C.W.D.C. niets kan wijzigen aan het voorgaande.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en het document dat verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch komt verzoeker in wezen niet verder dan het herhalen van zijn reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Voorts blijkt niet uit het administratief dossier dat het overlijden van C.W.D.C. betwist wordt. Noch in het kader van verzoekers eerste beschermingsverzoek, noch in huidige procedure wordt het overlijden van deze persoon in twijfel getrokken. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming wordt aangegeven dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij actueel, elf jaar na de feiten, door de Angolese autoriteiten wordt gezocht. De thans neergelegde overlijdensakte maakt geen afbreuk

aan de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal. Bovendien wordt in 's Raads arrest nr. 283 653 van 19 januari 2023, gemotiveerd dat: "Behoudens de loutere bevestiging dat haar vrees nog steeds actueel is, toont de verzoekende partij op generlei wijze aan de hand van een concreet gegeven aan dat haar vermeende vrees 11 jaar na haar vertrek uit Angola nog actueel is. De verzoekende partij heeft Angola verlaten in 2011 en

- brengt geen nuttig element bij waaruit kan blijken dat zij actueel - 11 jaar later - nog (aan)gezocht zou worden door de Angolese staatsveiligheid;

- uit de beschikbare informatie blijkt dat, sinds het aantreden van de huidige president in 2017, stappen gezet worden door het overheidsapparaat om overheidsmedewerkers te identificeren en te vervolgen voor misbruiken en corruptie uit het verleden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Het verweer van de verzoekende partij, waarbij ze stelt dat haar relaas niet in twijfel wordt getrokken door de commissaris-generaal en haar vrees niet hypothetisch is, is niet dienstig aangezien ze niet kan aantonen dat op heden haar vrees nog steeds actueel is. Door het louter verklaren dat "de MPLA dergelijke zaken niet zomaar laat liggen" kan ze geenszins aannemelijk maken dat ze op heden nog steeds een vrees voor vervolging heeft bij haar terugkeer naar Angola gelet op de bijgebrachte landeninformatie door de verwerende partij, alsook het gegeven dat er geen indicaties zijn dat de staatsveiligheid haar opsporen. Het is dan ook niet ernstig dat de verzoekende partij de commissarisgeneraal verwijt zich te baseren op een losse bewering zonder enig concreet onderzoek te doen terwijl ze zelf geen concrete verklaringen kan afleggen over de actualiteit van haar vrees bij een eventuele terugkeer naar Angola. De bijgevoegde artikelen kunnen hier geen andere blik op werpen aangezien deze dateren van 2011 en 2014 en hierdoor geen actuele kijk geven op de situatie in Angola. Het feit dat ze getuige zou zijn geweest van de wanpraktijken van de veiligheidsdiensten toont bovendien op zich niet aan dat ze heden nog steeds moet vrezen voor vervolging."

Ook in het kader van verzoekers huidig verzoek stelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet in geslaagd is om aan te tonen dat hij actueel door de Angolese autoriteiten wordt gezocht. Hij stelt dat de door verzoeker neergelegde overlijdensakte enkel betrekking heeft op het overlijden van deze persoon maar kan hiermee niet worden aangetoond dat verzoeker na meer dan 11 jaar na de dood van deze persoon gezocht wordt door de Angolese autoriteiten.

Verzoeker gaat hieraan met zijn betoog dan ook geheel voorbij en hij slaagt er niet in om aan te tonen dat de vrees voor vervolging vanwege de Angolese autoriteiten nog steeds actueel is.

7. Verzoeker brengt ook geen elementen bij die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

8. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop

in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 11 januari 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1604 legt de eed af en tolkt Portugees

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP stelt er nieuw elementen worden. In de beslissing inzake haar 1ste VIB werd gesteld dat het overlijden van deze persoon niet aangetoond is, nu brengt ze documenten bij om aan te tonen dat deze persoon in 2011 gedood werd. VzP had minstens moeten worden gehoord worden over de impact van deze documenten, meer ten gronde dus dan bij de DVZ. De dochter wenst de moordenaar van haar nog steeds te vervolgen, de familie wil een duidelijk gerechtelijk onderzoek mede gezien de lichamen van de politieke activisten tot op heden niet teruggevonden zijn, zodoende is haar zaak actueel en geloofwaardig gezien de geleverde bewijzen. Zij volhardt. VzP stelt zelf geen activist te zijn, over haar is er geen info in de kranten, zij wijst op foto's aan haar toegestuurd in 2013 om te tonen dat er 2 activisten vermoord werden door de regering, documenten die gerechtigheid viseren. Op de foto's staan twee vermoorde activisten, de lichamen zijn nog niet gevonden. De vrouw, met een litteken, is de echtgenote van een activist. Ze heeft problemen gekend en heeft een operatie moeten ondergaan op een verborgen plek. VzP stelt hier te willen werken, dit kan nu niet want ze heeft geen oranje kaart, ze wil hier belastingen betalen, zoals ze eerder deed in Oekraïne. VzP legt een aanvullende nota neer.”

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij zij stukken voegt die zij in de inventaris benoemt als volgt:

“1. foto van operatie op geheime plaats van de echtgenote van K., activist die vermoord werd maar wiens lichaam niet teruggevonden werd.

2. foto van de 2 activisten + artikel in verband met de moord.”

Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting getuigt van een geheel verkeerde lezing van de motieven van de bestreden beslissing en de gronden van voormelde beschikking zoals hiervoor uiteengezet. De verzoekende partij gaat met haar betoog ter terechtzitting geheel voorbij aan de erin opgenomen vaststellingen. Uit een eenvoudige lezing blijkt immers dat wordt geduid dat uit het administratief dossier niet blijkt dat het overlijden van C. W. D. C. betwist wordt en dat noch in het kader van de verzoekende partij haar eerste beschermingsverzoek, noch in de huidige procedure het overlijden van deze persoon in twijfel wordt getrokken. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat in de beslissing inzake haar 1ste verzoek om internationale bescherming werd gesteld dat het overlijden van deze persoon niet aangetoond is, slaat zij de bal dan ook geheel mis. De verzoekende partij gaat voorbij aan de kern van de beoordeling, meer bepaald dat in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming reeds wordt aangegeven dat zij niet aannemelijk maakt dat zij actueel, toen elf jaar na de feiten, door de Angolese autoriteiten wordt gezocht en dat de thans neergelegde overlijdensakte geen afbreuk doet aan de voorgaande beoordeling van commissaris-generaal. Na de motieven uit het arrest van de Raad met nummer 283 653 van 19 januari 2023, geveld in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij, opnieuw onder de aandacht te hebben gebracht, wordt in voormelde beschikking vastgesteld dat de commissaris-generaal in het kader van het huidig

verzoek terecht oordeelt dat de neergelegde overlijdensakte enkel betrekking heeft op het overlijden van deze persoon maar hiermee niet kan worden aangetoond dat de verzoekende partij na meer dan 11 jaar na de dood van deze persoon gezocht wordt door de Angolese autoriteiten. Ter terechtzitting opnieuw verwijzen naar de overlijdensakte als bewijs voor het overlijden van die persoon, is dan ook geheel naast de kwestie.

Waar de verzoekende partij voorts meent dat zij meer ten gronde diende te worden gehoord over de documenten stelt de Raad nog vast dat de Dienst Vreemdelingenzaken van de verzoekende partij een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen (administratief dossier, "*Verklaring volgend verzoek*" 1 juni 2023). Uit deze verklaring blijkt dan ook dat de verzoekende partij in de gelegenheid werd gesteld haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor te brengen, alsook de elementen en documenten verder toe te lichten. Deze verklaring werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door de verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan de verzoekende partij tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om haar voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. De verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Zij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook thans ter terechtzitting blijft de verzoekende partij in gebreke aan te tonen welke concrete en dienstige elementen zij niet heeft kunnen voorleggen die de bestreden beslissing in een ander daglicht stellen. Louter hekelen dat zij onvoldoende ten gronde zou zijn gehoord, toont dergelijk gebrek niet aan. Zij betoogt ter terechtzitting dat de dochter de moordenaar nog steeds wenst te vervolgen en dat de familie een duidelijk gerechtelijk onderzoek wil mede gezien de lichamen van de politieke activisten tot op heden niet teruggevonden zijn. Naar haar mening is haar zaak zodoende actueel en geloofwaardig gezien de geleverde bewijzen. Nog daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij dergelijke elementen reeds naar voren schoof in haar verklaring volgend verzoek en zij met haar betoog niet aantoonde welke argumenten zij toen niet kon aanreiken, gaat de verzoekende partij ook met dit betoog voorbij aan het vastgestelde. Meer bepaald wordt door de commissaris-generaal terecht geduid dat het gegeven dat zij naar aanleiding van haar huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd hier niets aan wijzigt en op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het afleggen of herhalen van dergelijke verklaringen ter terechtzitting doet niet anders denken.

Een vaststelling in dezelfde zin dringt zich op betreffende de verzoekende partij haar uiteenzetting ter terechtzitting waarin zij stelt zelf geen activist te zijn en dat er over haar geen info is in de kranten, en waar zij verwijst naar foto's die haar werden toegestuurd in 2013. Door ter terechtzitting haar vrees te herhalen en hierop verder te borduren, voegt de verzoekende partij niets nieuws of wezenlijks toe aan haar asiëldossier.

De Raad herinnert er voorts aan dat hij de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein mag beoordelen (RvS 27 oktober 2022, nr. 15.076 (c)). Hij dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.

Betreffende de foto's en het artikel neergelegd bij de aanvullende nota ter terechtzitting, kan naast het hogerstaande worden opgemerkt dat de verzoekende partij geen enkele toelichting verschaft om welke reden zij deze niet eerder heeft voorgelegd. De verzoekende partij stelt dat deze haar in 2013 werden toegezonden, maar maakt niet aannemelijk waarom zij deze stukken pas in deze fase van de procedure voorlegt. In de inventaris wordt stuk 1 benoemd als een foto "*van operatie op geheime plaats van de echtgenote van K., activist die vermoord werd maar wiens lichaam niet teruggevonden werd*". Ter terechtzitting geeft de verzoekende partij een gelijklopende uitleg. Op de eerste foto staat echter slechts een litteken afgebeeld, niet meer en niet minder. Uit de foto kan niet worden afgeleid aan wie het litteken

toebehoort, noch wanneer, waar en onder welke omstandigheden deze foto werd genomen. Op de tweede foto staan de gezichten van 2 mannen met hieronder de namen K. en K. Volgens de toelichting in de inventaris betreft dit een “foto van de 2 activisten” en wordt een “artikel in verband met de moord” toegevoegd (stuk 2). Ter terechtzitting licht de verzoekende partij toe de foto's voor te leggen om te tonen dat er 2 activisten vermoord werden door de regering; documenten die gerechtigheid viseren, zo stelt zij. Op de foto's staan 2 vermoorde activisten, de lichamen zijn nog niet gevonden, aldus de verzoekende partij. Met betrekking tot voormeld artikel kan worden vastgesteld dat dit stuk niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kan de Raad geen kennis nemen van de inhoud van dit stuk en kan het niet in overweging worden genomen. Voorts kan uit geen enkele van de foto's worden afgeleid dat de verzoekende partij meer dan inmiddels 12 jaar na de dood van de heer W. C. D. C. gezocht wordt door de Angolese autoriteiten. De neergelegde stukken, noch haar betoog tonen aan dat haar persoonlijke vrees nog actueel is, zoals de verzoekende partij voorhoudt. Derhalve kunnen de foto's en het artikel geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal en de gronden van voormelde beschikking.

Gelet op de eerder gedane omstandige vaststellingen in het kader haar eerste beschermingsverzoek, en het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Door voorts te volharden gaat de verzoekende partij evenmin in op de gronden van voormelde beschikking en voert zij bijgevolg ook hiermee geen elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking werd aangegeven.

De toevoeging ter terechtzitting dat de verzoekende partij hier wil werken, dit nu niet kan omdat ze geen oranje kaart heeft en dat ze hier belastingen wil betalen zoals ze eerder deed in Oekraïne, doet niet anders denken. Deze elementen betreffen het verblijf van de verzoekende partij in België en zijn irrelevant bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Ook hiermee slaagt de verzoekende partij er niet in een ander licht te werpen op voormelde vaststellingen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS